

The **Woman****Nataša Dangubić****"Divim se
ŽIVOTU"**

U ranim poslijepodnevnim satima, nakon još jedne probe, glumica Nataša Dangubić pronašla je u svom skućenom rasporedu vremena za predah i kratak razgovor. Nešto prije pete premijere u godinu dana, predstave "Anđeo od leda" u ZKM-u u kojem radi, saznali smo kako tri mjeseca prije 50. rođendana energije za kontinuirani rad i sezonu kakvu ne pamti i dalje ima

Razgovarala: Antonija Vrčić

Trenutačno sam u takvom razdoblju da moram u planer upisivati kad se tuširam", govori sa smiješkom dok razmjenjujemo iskustva balansiranja privatnog i poslovnog života prepunog obveza. "Ovakva godina s pet premijera, osam ili devet igrajućih predstava, i po 20 predstava koliko igram mjesečno, nije mi se već jako dugo dogodila. Čini mi se, još od mojih mladih dana. Jako je naporno, no imam veliku sreću da su svi ti projekti dobri i meni nekako srcu dragi pa je puno lakše raditi kad radiš nešto što te zanima", objašnjava. Svibanj će joj biti nešto lakši, kako nam kaže, kad igra u Gavelli u predstavi "Deca" redatelja Saše Božića, a u ZKM-u "Anđeo od leda" redatelja Árpáda Schillinga. "Svibanj je mali *relax*, nakon kojeg slijedi ne baš tako opuštajući lipanj", dodaje.

Život nije samo posao

U takvim danima, tjednima i mjesecima malo je vremena za opuštanje i uvijek joj dragu svakodnevnu šetnju Dubravkinim putem do Cimroka, lagane treninge ili meditaciju, koja joj pomaže resetirati se te svoj duh i tijelo dovesti u red. Govori nam kako joj u ovom ritmu relaksirajuće meditacije ne pomažu. "Moraš biti u nekoj

drugoj brzini da bi legao i disao, i da ti to pritom ne ide jezivo na živce. Osobno sad, ako stignem, radim neke dinamičke meditacije u kojima kroz pokret i zvuk otpuštam i izbacujem stres 'van'. I onda barem u ostatak dana idem ispražnjena", objašnjava. Čini nam se da su njezine zalihne energije nepresušne, a ona će reći kako joj je cilj te ono čemu teži imati i jedno i drugo. "Voljela bih da imam neki kontinuirani rad, ali i da imam kontinuirano vrijeme za odmor i kontinuirano vrijeme za sebe i obitelj. To je moj cilj, ideal kojemu težim. To sam u potpunosti uspjela postići tijekom *lockdowna*", naglašava. A iako obožava svoj posao, reći će da joj sve više i više smeta kad se njezin život svede samo taj poslovni dio. Život nije samo posao, složiti ćemo se. "Ništa od tog umora ili stresa ne vidi se na sceni", kažu joj, a ona mi odgovara da bivanje na sceni, pozornici te rad na predstavi unese dodatni adrenalin u njezin sustav, pa tako i u sustav drugih glumaca. "Umor se na sceni ne vidi. Nekad kolege dodu bolesni na predstavu, izadu na scenu, i toga više nema. Ne znam, možda je recept u tome da smo vječno pod adrenalinom", kaže sa smiješkom i dodaje kako je recept u prisutnosti u trenutku, što i jest pretpostavka bivanja na sceni, kako objašnjava. "Radim na

svojoj prisutnosti i kroz neke meditacije koje se nazivaju 'Be present'.

Ženska ili ljudska priča

"Moj muž", "Deca", "Sjetne žene raguzejske" predstave su na kojima je radila u posljednjih godinu dana i predstave su koje pred publiku iznose ženske priče, pa tako i neispričanu priču o Mari Gučetić, koja je proglašena i prvom feministkinjom na ovim prostorima. "Pitanje je to kojim se bavim često i o kojem volim govoriti na sceni, koje me se tiče. U predstavi "Anđeo od leda" igram novinarku kojoj se događaju mnoge stvari, no i njezinom mužu, sinu, djevojci o kojoj se brine. To su složeni odnosi i složene priče, i prije svega, duboko ljudske priče."

Kad se prisjeća svoje dosadašnje karijere, prije svega sjetit će se ljudi s kojima je radila na mnogim projektima i onoga što je od njih naučila. Spomenut će i glumicu Anu Karić. "Imala je možda najveći utjecaj u mom životu. Jednom prigodom rekla mi je da nisu važne uloge, nego ljudi s kojima radimo. I to mi se svakim danom potvrdilo. Nikad ne čeznem za nekom ulogom, za time što bih igrala, ali mi je jako važno s kim to radim. Da sam u ekipi koja je predana poslu i koju zanima to što radimo, koja

FOTO: MARKO MILIĆ



The Woman

je spremna za to jako puno sebe izložiti." Inspiriraju je glumci i redatelji s kojima je radila ili radi, poput Nataše Rajković i Bobe Jelčića, i predstava "Usporavanja" i "Nesigurna priča", za koje će reći da su jako odredili njezin odnos prema kazalištu i prema glumi. Svoj rad sa svima njima, od spomenutih, preko Olivera Frlića, do Saše Božića s kojim dijeli posebnu energiju, glumice Doris Šarić Kukuljica, i mnogih drugih, promatra kao dio ciklusa, etapu u kojoj je rasla i razvijala se.

Rad na sebi

Mnogi su je upoznali zahvaljujući ulozi Lucije u popularnoj TV seriji "Bitange i princeze", a još više zavoljeli zahvaljujući nepresušnoj energiji koja se najsnažnije može osjetiti u kazalištu. Opisat će samu sebe kao optimističnu osobu. "Divim se životu, volim život, ne znam kako bih se drukčije opisala", i dodaje kako joj pomaže to što je osoba koja sebe ne shvaća previše ozbiljno. "Da dođeš do te točke u životu u kojoj se ne shvaćaš previše ozbiljno, treba puno rada na sebi, i duhovnog i mentalnog. Čovjek mora biti spreman čuti i prihvatiti stvari o sebi. Kad prihvatiš mane koje ti komuniciraju ljudi, i time se pozabaviš, onda prestaneš shvaćati sebe ozbiljno." Kritiku nije uvijek lako prihvatiti, kako nam kaže, no uvijek će razmisliti o onoj koju joj kažu ljudi koji je okružuju i kojima vjeruje. "Ja to uvijek 'proradim', posavjetujem se sa stručnjacima jer teško je raditi na sebi bez pomoći i pratnje. Ne rade to svi, i mislim da ta potreba i sklonost radu i razvoju ne dolazi uvijek i svima s godinama. Neki s godinama postaju još tvrdi, osjetljiviji na kritike, začahure se u sebe. Žive, ali kao da su se odjavili još dok su tu. A ima i onih koji se razvijaju. Sve se to vidi odmah na prvoj kavi."

Moja fotelja

Upravo je kava ono bez čega ne može, a posebno joj je dobra ako je može popiti u svojoj omiljenoj fotelji. Jako udobnoj, ali neuglednoj, kako će nam je opisati, u kojoj provodi sate i sate kad je nitko ne gleda.

"Osjećam se još uvijek snažno, sposobno i s puno energije, ali ne mogu reći da se u nekim trenucima ne zapitam što nose godine."



okružena knjigama i tekstovima predstava na kojima radi, uz obaveznu šalicu kave i/ili čaja. Dobro se osjeća i zahvaljujući njezi tijela. Ne šminka se i ne dotjeruje često, osim kad je riječ o svečanim prilikama, premijerama i sl. Inače gradom hoda u trapericama i tenisicama, a u posljednje vrijeme s probe na probu juri u trenirci roza boje koju je posudila od kćeri. No kad je riječ o njegovanju kože lica i tijela, tu postoje posebna pravila. "Jedini pristup beauty njezi kojeg se držim je to da sve što stavljam na kožu mora biti sasvim prirodno. I sve te kreme za lice i tijelo pripremljam sama, doma u svojoj kuhinji." Sastojke koje koristi, od smilja, lavande, ploda divlje ruže, pčelinjeg voska za tijelo, avokado ulja, nabavlja u ljekarnama, a osnove izrada krema, koje je kasnije i sama nadogradila, naučila je od aromaterapeutkinje Anamarije Pažin, s kojom je prije surađivala

njezina majka u svom salonu. Zato nam i kaže kako je ljepota stanje duha, a ne dotjeranost. Jedino što ne priprema sama jesu parfemi, koje obožava i bez kojih ne može, a posebno bez omiljenog joj parfema Molecules + Patchouli.

Nova faza života

Svoj 50. rođendan proslavit će u kolovozu, a nekoliko mjeseci prije rekla nam je kako se i dalje ne osjeća kao da ima 50. "Ne znam je li to mana ili vrlina", kaže sa smiješkom. "Osjećam se još uvijek snažno, sposobno i s puno energije, ali ne mogu reći da se u nekim trenucima ne zapitam što nose godine. Nekad me to i brine, hoću li sve i dalje moći, hoće li biti nekih zdravstvenih problema. Zasad ipak ne razmišljam puno o tome. Gledam svoju majku koja je i dalje puna energije i utješno mi je vidjeti da se ljudi mogu dosta dugo osjećati dobro."